

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio sexta, quas virtutes Christus D. M. in hoc Sacramento
exerceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

mortali peccato accipiunt, & irreuerenter tractant: quod totum magna, & generosa voluntate hic Dominus tunc acceptauit: qua magna illa bona est promeritus, quæ nobis fecit, & verò quotidie facit in recto eiusdem Sacramenti vsu. Quando igitur ad sacrâ Communionem accedis, offeras ei, in particulari thesauru meritorum, quibus bonam ad communicandû dispositionem, bonamq; ipsam communionem, & eius fructus fuit promeritus: supplexq; orabis, vt ipsa sua merita tibi dignetur applicare, & ita te ad ipsum suscipiendum disponere, vt illi placere, fructusq; optatos colligere possis.

EVNDEM in modum considerandus est infinitus satisfactionum Christi D. N. thesaurus quibus omnia nostra debita siue culpæ siue pœnæ persoluit: ex quibus thesaurus conficitur, quem Ecclesia tam viuis quam defunctis per indulgentias distribuit: licet efficacius per Missæ sacrificium applicetur: cuius est proprius effectus, penas pro nostris culpis debitas dissolvere. Quare, dum sacrû Missæ audis, merito simul cû ipso Sacerdote diuinum illud sacrificiû offeres, cum maximo quo fieri poterit cordis feruore: vt magnâ aliq; thesauri illius partem tibi aut aliis siue viuentibus, siue vita functis accipias. Quò enim maior erit feruor charitatis, quo illud offertur, eò maior erit pars satisfactionis, quæ offerenti applicatur. Sed & ipsa communiõ (teste S. Thoma) multum cõfert ad hanc ipsam satisfactionem dum in nobis ipsis feruentes illos actus excitamus, quibus illa fieri solet. Ideoq; dum comunicas, debes tuas satisfactiones coniungere cum ipsius Domini, quæ suscipis, satisfactionibus: vt cum illis vnitæ sint efficaciores. Admirabere quoq; infinitam Dei liberalitatem, volentis, cibo aded delicato persolui, aded pœnale debitum; & eadẽ operâ, qua cum tanta tui oblectatione, & in tuæ animæ nutrimentum comedis, pœnas exsoluere, quarum, ob admissa peccata in tuo corpore delicatè tractando, reus existeras.

Consideratio sexta quis virtutes Christus D. N. in hoc Sacramento exercent

INTER virtutum & meritorum IESU Christi D. N. thesauros prædictos expedit, nominatim considerare heroicas virtutes, quas idem Dominus in hoc Sacramento ad nostrû exemplû, & vtilitatẽ exercet: siquidem & ipsæ sunt pars quædam eorum, quæ ipso Sacramento continentur. Sit ergo prima virtus heroica, eius HUMILITAS, qua actû ipso seipsum hic demittit, tegens gloriã omnem & splendore, quem aliàs habet, tegumento aded vili & abiecto: qualia sũt panis & vini accidètia: vt primo huius Tractatus capite expendimus. Nam quemadmodum in præsepio positus non verbo sed opere clamabat: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: ita in sanctissimo hoc Sacramento idem ad omnes Christianos clamat; & ad te ipsum, cùm comunicas: vt discas, te ipsum occultare, & optare non agnosci, & hu-

Punctum. 3

Thesaurus
Indulgentiarum.

3. p. 2. 79.
4. 5.

Dulcis pœna.

Pro Feria
sexta.

Punctum. 1.

Humilitas.

a Matt. 31.
29.

& humiliac decenti habitu, ut, præcipue cum, ad ipsum in sacra Communionem suscipiendum, accedis. Ingratitudinis enim quoddam & inurbanitatis genus est, leuibus & profanis ac superbis vestibus indutum, ad eum suscipiendum accedere, qui humili ad eum velo tectus venit.

DEINDE, quemadmodum in hodiernum vsq; diem humiliter & mansuetè tolerat iniurias, quæ ipsi inferuntur, contèptus, opprobria, & inciuiles mores: nã etiã in vltimo loco ponatur, nõ conqueritur, neq; vlciscitur; sed, quasi nõ videret, vel audiret, omnia dissimulat: ita clamat etiã ad te vt si eius velis esse discipulus, & particeps gratiarum & fauorum, quibus ipse in hoc Sacramento humiles & mansuetos prosequitur; idem facias. Ad quas voces si aures obtures, est certè, cur erubescas, pudeatq; te tantè tuè superbiè in præsentia Domini ad eum humilis. *b Fili hominis (ait DEVS Ezechiel) ostende domui Israel templum, & confundantur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricam & erubescant ex omnibus qua fecerunt.* Quod nam verò templum verius est quàm sit hoc diuinum Sacramentum, in quo ipsemet DEVS & CHRISTVS eius manet: huic templo conformari oportet omnes iustos, qui viua sunt Spiritus sancti templa: vt eisdem virtutibus sese ornent, quibus ipse Dominus; eoque modo, quo ipse illas exercet. Tu autem diuinum hoc templum aspice, & ob tua scelera confundere. meditare ac perpende fabricam eius ad eum intus gloriosam, exterius verò ad eum humilem: vt pudeat te, vitam agere ad eum ab eius vita remotam & alienam: discasque te ipsum humiliare ob tuam saltem superbiam, in præsentia extremæ ad eum humilitatis.

PERPENDES deinde, quàm ibi præstet heroicam OBEDIENTIAM, ad quam spontè se voluit obligare: cum constituit, semper se, cum Sacerdos verba consecrationis dicit, e celo descensurum, & se sub accidentibus panis & vini collocaturum: id quod perfectissimã obedientiã cum omnibus conditionibus adimplet, quas illa in supremo suo gradu exigit. Est enim ad nutum, *celeris*, & ita in instanti, vt nec ad momentum quidem differat ad Sacramentum venire; est *vniversalis*, ad quoscunque *Sacerdotes* etiam improbos, & mala intentione, pessimoque sine consecrantes, quia non attendit ipse ad prauum consecrantis animum; sed ad finem sanctum, quem ipse respexit, dum hoc se facturum constituit. Est etiam *vniversalis* quoad *locum & tempus*, ita vt in quoeunque loco, & quocunque tempore consecratio fiat, ipse adsit. Est *constans*, ac perseverans: quia etiam sæpius veniendo, nulla defatigatione aut tædio afficitur; nec Sacramentum ipsum deserit, etiam si irreuerenter & indignè tractetur: ita vt, quamdiu species ipse durant, constanter sub illis maneat: sicque facere perget vsque ad ipsius mundi finem. Nam & ibi asseuerat: *Ioan. 6. 38. descendi de celo, non vt faciam voluntatem meam, sed eius qui misit me*

& ex

Absit superbia communitio.

Humiliatio expellenda.

b Eze. 43. 10.

Punctum. 2.

Obedientia.

Celeris.

Vniversalis.

Constans.

d Cant. 1. 10
Serm. 46. in
Cant.

Punctum. 3.
Charitas.

c Luc. 14. 12

Liberalitas

Isai. 55. 1.
Deus con-
gaudet no-
bis.

& ex eodem loco exemplo suo clamat; vt, si velis eum dignè suscipere, exornes animam tuam obedientiâ quadâ ipsius obedientiæ simili; dicens cum Sponsa: *lectus noster floridus*. Nam, vt Sanctus Bernardus ait, complacet sibi, dum requiescit in lecto cordis, floribus obedienciæ exornate; horret verò illum, in quo spine, actus scilicet propriæ voluntatis, nascuntur. Quod si hospitio eum sicut Martha excipere velis: vt ille spiritualem tibi, sicut sorori eius Mariæ, refectionem præbeat: oportet, animam tuam esse *Bethaniam*, quâ, domum obedienciæ interpretantur: ita vt eam offeras, ad obediendum in omnibus ei qui, vt plurimis gratijs suis te ditaret, factus est ipse obediens.

TERTIÒ perpendes heroicam eiusdem Domini CHARITATEM & MISERICORDIAM, qua seipsum omniaque sua cuius hominum generi, etiam vilibus & contemptis sese tradit: vt eorum necessitatibus subueniat; famemque qua tenentur, exsatiat: re ipsa enim præstat hic ipse, quod suasisit quidam, ipsum ad prandium inuitanti. e *Cum factis* inquit, *prandium aut coenam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque vicinos diuites: ne forte & ipsi te reuertentur & fiat tibi retributio: sed cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos: quia non habent retribuere tibi.* O ineffabilem supremi nostri Redemptoris misericordiam, qui de cælo venit, vt inuitet; simulque sit conuiuium, non solum Regum, Principum, & nobilium huius mundi, sed etiam se ipsum tradit pauperibus, mancipijs, & ipsiis Æthiopicis, & vniuersæ terræ contemptissimis, absque personarum acceptione, aut horum ab illis differentia: & que amplius est, etiam maximis peccatoribus, modò de suis peccatis penitentibus, & confessis, se ipsum nõ denegat; nec horret ingredi, sed potius oblectatur in ea domo habitando, quæ latronum fuit spelunca, basiliscorum habitatio, & hospitium Dæmoniorum.

QVO verò LIBERALITATEM & misericordiam suam magis manifestet, statuit, mensam hanc Sacram, præparatam, & semper in promptu esse: manet enim ipse deliberato animo per dies multos in ipso Sacrario, expectans, vt aliquis ex huiusmodi pauperculis accedat: vt, quam petit, refectionem ei præbeat: omnes enim vocat; & vt ad suum conuiuium veniant, inuitat: nec rem gratiorem illi præstare possumus: quam ad nos vocantem accedere. Quod. n. nobis est valde utile, gaudij sui materiam reputat: atque si ipsius proprium esset commodum. Hoc enim apertè insinuat beneuola illa suavisque vocatio, quâ Isaias eius nomine proponit, dicens: *fomes sitientes venite ad aquas: & qui non habetis argentum prope- rate, emite, & comedite: venite, emite absque argento, & absque vlla conuentione vini & lac. Quare appenditis argentum non in panibus, & labore vestrum non in satietate? audite audientes me, & comedite BONVM, & delectabitur in crassitudine*

anima

anima uestra. Quæ verò illa est esca, quæ eminenter appellari potest **BONA**? respondeat alter Propheta eodem spiritu: *quid enim, ait. BONUM eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum generans virgines?* O anima, quæ desideras particeps esse bonitatis Dei tui, & pulchritudinis Domini tui, & torrente deliciarum eius inebriari: comede magno appetitu hunc panem, magnoque desiderio hoc vinum cæleste: siquidem gratis & absque ullo pretio tibi offertur: & si quod exigitur, ipsemet Dominus illud tibi largitur, ut comparare panem & vinum hoc possis. noli tam anxie *haurire qui perit, sed eum, qui permanet in vitam æternam: quem filius hominis dabit tibi, ut suis donis te ditet, bonisque tua satiet desideria.*

Consideratio septima de Christi D. N. persona ac diuinitate, quam Pater & Spiritus Sanctus committuntur.

QUONIAM IN DEI conuiujs optimus bolus vinumque pretiosissimum in finem conuiujs seruatur: ided vltimo loco degustandus & ruminandus in hoc sanctissimo Sacramento est omnium pretiosissimus ipsa videlicet diuini verbi persona, corpori, sanguini, & animæ ipsius Saluatoris coniuncta, a *Manna dulcedinis infinite, ac b verè Deus absconditus: eò quod c lucem inhabitet inaccessibilem, cui etiã comode aptatur id quod Moyles populo dixit de altero illo d Manna patribus eius ignoto, quod egreditur de ore Dei.* Hæc enim diuina persona, in hoc Sacramento latens, est verbum ipsius DEI viuum, æternum, & infinitum; quod egressum est, egreditur & egredietur in æternum ex ore Patris æterni, manens etiam intra ipsum cum omni diuinitate, sapientia, & omnipotentia, quam ipse Pater æternus habet. Hic Dominus est verbum ipsum omnipotens, per quod omnia sunt creata, & conseruantur; & cum sit æternum, descendit in vltimis temporibus è caelo, ut carnem nostram indueret: & sic e *Verbum caro factum est; caque indutum habitauit in nobis.* Hic Dominus est, qui verbo ex ore suo procedente, morbos curabat, mortuos reuocabat ad vitam, peccatores conuertebat, transmutabat corda, suisque donis ea replebat. Verbo suo tranquillitatem turbato mari adferebat, ventis imperabat, dæmonia è corporibus expellebat, hostes suos deiciebat in terram: denique omnia eius verbo parebant. Hoc itaque diuinum verbum cum sua tota omnipotentia latet tanquam absconditum Manna in hoc Sacramento, ut in anima eum suscipiente ea faciat, quæ dum in terra versaretur, faciebat. Verbo enim suo interno, gratiaque suæ efficacitate spiritaliter sanat infirmos, exsuscitat mortuos, commutat voluntates, animosque turbatos tranquillat, tentationes reprimat, Dæmones fugat, ac de suis omnibus hostibus triumphat. Quem si viuam

g Ezech. 9.

17.

s. Commu-
nio

BONA.

h Ioan. 6. 27.

Pro die Sab-
bathi.

Punctum. 1.

a Apoc. 2. 17

b Isai. 45. 15

c 1. Tim. 6.

6.

d Deut. 8. 4.

Verbum Dei.

e Ioan. 1. 14